

Despre singuratic

Samoila

Singuraticul, când vrea,
Se gândește
Și la el,
Că sunt doi la vreme grea,
El cu sine,
Într-un fel.
Prăbușindu-se în hăuri,
Singuraticul tânjește
După ceruri fără găuri
Ce l-ar inspira
Hoțește.
De aceea nu-ndrăznește
Să cerșească
Un fior,
Războindu-se câinește
Cu cel fără de umor.
Singuraticul, nebunul,
Se uită la o femeie,
Doar așa, să fie,
Să nu-l vorbească lumea
Ori cătunul
C-a legat prietenie.